

HET GEBEURDE 40 JAAR GELEDEN...

Reeds in 1957 deden allerhande verhalen over de Griekse reder en multi-miljardair Onassis de ronde.

Hij was natuurlijk nog niet getrouwd met Jacqueline, de weduwe van wijlen president Kennedy, maar toch behoorde hij tot de jet-set van de wereld.

In een krantenartikel van de hand van de heer Jef van Wynsberghe lezen we een en ander over mogelijke plannen van Onassis om de haven van Zeebrugge uit te breiden. Dit zette in die tijd de Heistse vissersbevolking uiteraard in beroering...

We geven een deel van het artikel weer... U moet zich nu in de zetel flokken en eventjes veertig jaar terug gaan in de tijd.

Aristoteles Socratis Onassis is bezitter van een van de machtigste particuliere vloten bestaande uit méér dan 90 schepen, met een totale tonnage van 1.250.000 ton.

Hij bezit bovendien 19 walvisvaarders en hij laat de walvissen vangen door middel van helicopters die opstijgen vanop de vissersboten.

Dient het gezegd, dat Onassis, die geen studies deed, geen mufte perkamenten geleerdheid bezit, steeds een heldere geest, een verbluffende werkelijkheidszin en een ongemene durf toonde ?

Als diplomaat liet hij de tabak varen en vestigde zijn belangstelling op het graan. Om dit graan goedkoop te verkopen kocht hij occasieschepen te Montreal.

Toen ontdekte hij Peru en Panama, waar hij het paradijs van de reders ontwaarde. Deze kleine staat is immers nooit toegetreden tot de Internationale conventies die de zeevaart regelen. Een Amerikaanse cargo betaalt in de USA een dollar per ton om zich te kunnen laten inschrijven. De cargo's onder Panamese vlag betalen praktisch niets.

Onassis zag dat hij geen last had van controlemaatregelen, belastingen en aanmonsteringsbepalingen die bij grote scheepvaartnaties gelden. Hij liet zich dan ook door de kleine midden Amerikaanse staten betoveren en legde er de basis van zijn imperium.

Door zijn huwelijk met Athina Christiana Livanos, dochter van de grote reder Livanos, en de zuster van Eugenie Livanos gehuwd met Niarchos, de grootste reder van de wereld, werd Onassis medeheerser over de zeven zeeën.

Toen Onassis in 1953 moeilijkheden kregen en twaalf miljoen dollar boete moest betalen en beschuldigd werd van smokkel met China, moest hij Amerika verlaten en ontdekte hij Monaco.

Op 18 juni 1953 kocht hij er de Bank van Monte Carlo.

Zo werd hij meteen de koning van de legendarische instelling : het Casino van Monte-Carlo.

En zie, drie maanden geleden dook Onassis plots op in België.

Hij 'zou' te Zeebrugge de haven vergroten en er geweldig grootse plannen verwezenlijken.

Maar ook in Nederland dook hij op en schreef men dat hij de Rotterdamse haven zou uitbreiden.

Onmiddellijk kwam er een dementi van Onassis zelf vanuit Monaco, maar we kennen dat...

Nog geen dag later deelde de Belgische Eerste Minister mede dat onze regering in overleg is met een Griekse scheepvaartkoning over plannen te Zeebrugge.

Moet het gezegd dat we absoluut geloven in de stoutmoedigheid van Onassis en in zijn voortreffelijk zakelijk inzicht ?

Doch is het té veel gevraagd waarom Onassis zich plots een soort bastion van scheepswerven rond West-Europa wil gaan leggen ?

Let op, hier vertellen wij geen geruchten, doch feiten !

Onassis zou sedert enkele maanden én in België én in Nederland én in West-Duitsland officiële staats- en hoge scheepswerfinstanties voor zijn plannen geïnteresseerd hebben.

Juist doordat Onassis een ongewoon kwieke zakenman is, vragen wij ons af, of die miljardair die landen nu niet tegen elkaar uitspeelt om zijn eigen strikt geheim gehouden plan uit te werken met een minimum aan onkosten en een maximum miljarden winst te verwezenlijken ten eigen bate.

André Desmidt

naar een artikel verschenen op 14 november 1957